

ಬಂದಳೆಕ್, ಗಾಮ, ಕೆಸೂರು ನೂರಾರು ಹ್ಯಾಗ್ಜ ಕಲ್ಲುಗಳ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಚಿಪಂತವಾಗಿದೆ.

ಆ ಏರ ಪರಂಪರೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೇರ್ವೆಡೆ 1942ರ ಕೆಸೂರಿನ ಅವಿಸ್ಯಾರಣೆಯ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಬಲಿದಾನ.

ಕೆಸೂರಿನ ವ್ಯಾದಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏರಭರಿಸುವುದು ಗುಡಿಯಿದೆ. ಉಲಿನ ಜನರಲ್ಲ ಸೇರಿ 1942ರ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 27ರಂದು ಆ ಗುಡಿಯ ಮೇಲೆ ತೀವರಿ ದ್ವಿಜ ಹಾರಿಸಿ, 'ಇಂದಿನಿಂದ ಕೆಸೂರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗ್ರಾಮ' ಎಂದು ಫೋಟಿಫಿಲ್ ಅ ಮೂಲಕ ಬ್ರಿಟಿಫ್ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಟದ ರಣಕಹಲೆ ಮೇಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಲಿನ ಹಿಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿ 10 ವರ್ಷದ ಜಯಾಂಶಿನ್ನು ಅಮಲ್ಲಾರನನ್ನಾಗಿಯೂ, 12 ವರ್ಷದ ಮಲ್ಲಪ್ಪನ್ನು ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಯೂ ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಉಲಿ ಮುಂದೆ 'ಬೇಂಜವಾಬ್ಬಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಉಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಾರದು' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡ್ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಉಲಿನ ಯಾವ ದೈತ್ಯರೂ ಬ್ರಿಟಿಫ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟಬಾರದಿಂದ ಆದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿಗೆ ಬಂದ ಶ್ಯಾಮಭೋಗ ರಂಗನಾಥಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪಟೇಲ್ ಚೆನ್ನಬಸವ್ಯಾ ಅವರಿಗೆ ಕೆಸೂರಿನ ಜನ ಅವರ ಕಂದಾಯ ವಸೂಲಿ ದಪ್ಪರುಗಳನ್ನು ಕಿಡುಕೊಂಡು ಒಂಟಿ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೀಲ್ಮಿ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ಪಾಠ ಹೇಳಿ

ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಬಾರದು' ಎಂಬ ಬೋರ್ಡನ್ನು ಕಿತ್ತು ಸೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಚೇಳಿಗಾಗಲೇ ಗಂಟಿಯ ಸದ್ಗು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಉಲಿನ ಜನರಲ್ಲ ಏರಭರಿಸುವುದಿಗೆ ಗುಡಿ ಬಳಿ ಸೇರಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮದಂತೆ, ಗುಡಿ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದ್ದವರು ಉಲಿ ಮುಂದೆಯೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಪೋಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಕೆಂಚೇಗೌಡನ ದರ್ಬಾರ, ಅವೈಕೆದಿಂದ ಉಲಿವರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಂಘರ್ಷವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಭಕ್ತಿ ಜನರ ಮೇಲೆ ಲಾರಿ ಚಾಚ್ರ್ ಆದೇಶಮಾಡಿ ಕೆಂಚೇಗೌಡ ಜನರತ್ನ ಗುಂಡ ಹಾರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಗುರುತಾಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಪರೀಯಪ್ಪಾಚಾರ್ ಅವರಿಗೆ ತಗುಲುತ್ತದೆ. ರೊಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಕೆಸೂರಿನ ಜನ ಕೆಂಚೇಗೌಡನ ಬಂದೂಕನ್ನು ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅಮಲ್ಲಾರ್ ಚನ್ನಕ್ಕೆಪ್ಪಯ್ಯ, ಪೋಲೀಸ್ ಸಬ್ಬಿಜ್ಞಾನಸ್ವೀಕಾರ್ ಕೆಂಚೇಗೌಡ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಕಂಬಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಧೋಕುತ್ತಾರೆ. ಆ ಹೊಡೆತಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಅಸುನಿಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುಧಿ ಶಿವಮೋಗ್ ಜ್ಯಾಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕರೆಗೆ ತಲ್ಲಿ ಜ್ಯಾಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ನಾವೀತ ನಾಯ್ಯ, ಜ್ಯಾಲ್ಲಾ ಪೋಲೀಸ್ ವರಿಷ್ಠಾಧಿಕಾರಿ ಬಾಬುರೆದ್ದಿಯೊಡನೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಪಡಯೋಂದಿಗೆ ಕೆಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷಂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಸುಧಿ ತಿಳಿದ ಕೆಸೂರಿನ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಸಾಹುಕಾರ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿ ಪ್ರಮುಖರಲ್ಲಿ ಉಲಿ ಬಿಟ್ಟು

ಪ್ರಫಂ ಸ್ವತಂತ್ರ ಗ್ರಾಮ ಕೆಸೂರು

ಕಲೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವಮಾನಗಳಿಂದ ಕುದ್ದ ಈ ಇಬ್ಬರು ಕೆಸೂರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಫೋಟಿಫಿಲ್ ಕಿಡುಯಿನ್ನು, ಕಂದಾಯ ನೀರದೆ ದಪ್ಪರುಗಳನ್ನು ಕಿಡುಕೊಂಡು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಶಿಕಾರಿಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಮಲ್ಲಾರ್ ಚನ್ನಕ್ಕೆಪ್ಪಯ್ಯ ಅವರಿಗೆ ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೋರಾಟಗಾರರ ಮೇಲೆ ಕೆಮ ಜರುಗಿಸಲು ಅಮಲ್ಲಾರ್ ಚನ್ನಕ್ಕೆಪ್ಪಯ್ಯ ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸ್ ಸಬ್ಬಿಜ್ಞಾನಸ್ವೀಕಾರ್ ಕೆಂಚೇಗೌಡ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಸೂರಿಗೆ ಪೋಲೀಸರೊಡನೆ ಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಉಲಿ ಮುಂದಿನ್ನು 'ಬೇಂಜವಾಬ್ಬಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಯಾವ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಉಲಿನಲ್ಲಿ

ಕಾಡುಮೇಡುಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಸೂರಿನಲ್ಲಿ ನೀರವ ಮೊನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಂಗಸರು, ಮುಕ್ಕ ಮೇಲೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಪಡಯೋಂದಿಗೆ ದೌರ್ವಾ. ಅವರೆಲ್ಲರದೂ ಒಂದೇ ಉತ್ತರ: 'ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ'. ಕಡೆಗೆ ಮಿಲಿಟರಿ ಪಡ ಕೆಸೂರಿನ ಸಾಹುಕಾರ ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನವರ ಮನೆಯನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಬೆಂಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಾವಲಾಗಿ ನಿತ ಮನೆ ಬಾದಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಬಸವಣ್ಣಪ್ಪನವರನ್ನು ಕವಲೇದುಗಾಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಂಡವರು ಕೆಸೂರಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಪೋಲೀಸರು ಒಟ್ಟು 41 ಜನರನ್ನು ಬಂಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯಾಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ 5.12.1942ರ ತನ್ನ ಆದೇಶದಲ್ಲಿ 22 ಜನರನ್ನು ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಂದು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಗುರಪ್ಪ, ಶಂಕರಪ್ಪ, ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಹಾಲಪ್ಪ, ಪುಣಿಚೆ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ, ಹುಟ್ಟಿರಾಯಪ್ಪ, ಗುರುಶಾಂತಿಪ್ಪ, ನಾಗೇಶಾಚಾರ್ ಮತ್ತು ಸಾಯಂನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ ಅವರಿಗೆ ಗಲ್ಲು ಶ್ಯಾಮಯನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತದೆ. ಉಲಿದವರಿಗೆ ಜೀವಾವಧಿ, ಬೇರೆ ಸ್ವರೂಪದ ಶ್ಯಾಮಯನ್ನು ವಿಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾರ್ಪಣ್ಣ ಆರ್. ಮಂಜುನಾಥ್ ಅವರು ತಮ್ಮ 'ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕ: ಕೆಸೂರು' ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಖಿಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವಮೋಗ್ದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೋರಾಟಗಾರರು ಈ ಆದೇಶವನ್ನು ಹೈಕೋಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೈಕೋಟ್ 1.3.1943ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಟಿಸಿದ ಶಿವಮೋಗ್ದ 11 ಜನರಿಗೆ ಗಲ್ಲು ಶ್ಯಾಮಯನ್ನು ಬಿಡು ಜನರಿಗೆಸುತ್ತದೆ. ಜೀನಹ್ಯಾ ಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಗುರಪ್ಪ, ಸಾಯಂನಾರಾಯಣಾಚಾರ್, ಬಡಕ್ಕೆ ಹಾಲಪ್ಪ ಮತ್ತು ಗೋಡ್ರ ಶಂಕರಪ್ಪ ಅವರಿಗೆ ಗಲ್ಲು ಶ್ಯಾಮಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಸೂರಿನ ವೀರಮಹಿಳೆಯರಾದ ಪುಣಿ ಪಾವತಮ್ಮ ಹರಡಿ ಸಿದ್ದಮ್ಮ ಸಾಹುಕಾರ್ ಹಾಲಪ್ಪ ಅವರನ್ನೂ ಜ್ಯಾಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಲಿಂಗಪ್ಪ, ಮುದುಕಾರ ಶಾಂತಪ್ಪ, ಎನ್.ವೆನ್. ಹುಟ್ಟಿರಾಯಪ್ಪ, ಕಮ್ಮರಗಟ್ಟಿ ರಂಗಪ್ಪ, ರಾಮಲ್ಲಿ ಹೆಳಿಂಗಪ್ಪ, ಪುಣಿ ಬಿಟ್ಟಬಸಪ್ಪ, ಎನ್.ವೆನ್. ದುರುಗೋಜಿರಾವ್, ಮಡಿವಾಳರ ಹನುಮಂಪ್ಪ, ಕೆ. ಸಿದ್ದಲಿಂಗಪ್ಪ, ಫಣಿಯಪ್ಪಾಚಾರ್, ನಾಗೇಶಾಚಾರ್, ಎನ್.ಆರ್.ಸಬ್ಬರಾಯಪ್ಪ, ಉಜ್ಜ್ಲಿ ಗುರುಶಾಂತಪ್ಪ ಸೇರಿದಂತೆ 21 ದೇಶಭಕ್ತರಿಗೆ ಜೀವಾವಧಿ ಶ್ಯಾಮಯಾಗುತ್ತದೆ.

8.3.1943ರಂದು ಕಮ್ಮಾರ್ ಗುರಪ್ಪ ಹಾಗೂ ಕೆ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ 9.3.1943ರಂದು ಸಾಯಂನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ ಹಾಗೂ ಬಡಕ್ಕೆ ಹಾಲಪ್ಪ 10.3.1943 ರಂದು ಗೋಡ್ರ ಶಂಕರಪ್ಪ 'ವಂದೆ ಮಾತರಂ' ಫೋಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಗಲ್ಲುಗಂಬಳ್ಕೆ ಕೊರಳನ್ನಾಡ್ದಿ ಮತ್ತಾತ್ಮರಾಯಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಕೆಸೂರಿನ ಕನಾಟಕದ ಭಾರತದ ಚಿರಂಜಿವಿಗಳು. ಜೀವಾವಧಿ ಶ್ಯಾಮಗೆ ಒಳಗಾದ್ದಿ 21 ಕೆಸೂರಿನ ಏರರು 1946ರಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಗಿ ಹೊರಬಿತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜ್ಯೋತಿನಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಯಾತನೆಗೆ ಮೊನ್ಯೆ ಮನೆಯೆಡುವರೆಗೆ ಮಾತಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಾರೂ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ದ್ವೇಷ ತಾಗಿ ಬಲಿದಾನ ಅವರ. ಒಸವರಾಜು ಅವರು 'ಕೆಸೂರಿನ ಚಿರಂಜಿವಿಗಳು' ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೇ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. 'ಎಸಾರು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೆಸೂರ ಕೊಡೆವೆ' ಎಂಬುದು ಕನಾಟಕದ ಜನರ ಮನೆಮಾತಿನಂತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ 1942ರ ಕೆಸೂರಿನ ಹೋರಾಟ, ಒಂದೇ ಉಲಿನ ಬಿಡು ಜನ ದೇಶಭಕ್ತರ ಬಲಿದಾನ.